

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1151/2012

av den 21 november 2012

om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 43.2 och 118 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kvaliteten och mångfalden i unionens jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksproduktion är en av dess viktiga starka sidor som ger unionens producenter en konkurrensfördel och som ger ett betydande bidrag till dess levande kulturella och gastronomiska arv. Detta beror på kunnandet och beslutsamheten hos unionens jordbrukare och producenter, som har hållit traditioner levande och samtidigt beaktat utvecklingen av nya produktionsmetoder och produktionsmaterial.
- (2) Unionens medborgare och konsumenter efterfrågar i allt högre grad såväl kvalitetsprodukter som traditionella produkter. De är också måna om att bevara mångfalden

inom unionens jordbruksproduktion. Detta skapar en efterfrågan på jordbruksprodukter eller livsmedel med identifierbara, specifika egenskaper, särskilt sådana som är kopplade till deras geografiska ursprung.

- (3) Producenterna kan bara fortsätta att producera ett brett urval av kvalitetsprodukter om de får en rimlig ersättning för sitt arbete. Det förutsätter att de kan informera köpare och konsumenter om sina produkters egenskaper under rättvisa konkurrensförhållanden. Det förutsätter också att de kan märka sina produkter på ett sätt som möjliggör korrekt identifiering ute i handeln.

- (4) Att genomföra kvalitetsordningar för producenter, som belönar dem för deras arbete med att producera ett brett urval kvalitetsprodukter, kan främja ekonomin på landsbygden. Detta gäller särskilt i mindre gynnade områden, bergsområden och de yttersta randområdena, där jordbrukssektorn står för en betydande del av ekonomin och där produktionskostnaderna är höga. På detta sätt kan kvalitetsordningar bidra och fungera som komplement till landsbygdsutvecklingspolitiken, men även till den gemensamma jordbrukspolitikens marknadspolitik och politik för inkomststöd. De kan särskilt bidra till områden där jordbrukssektorn har större ekonomisk betydelse och särskilt till missgynnade områden.

- (5) I prioriteringarna för Europa 2020 ingår enligt kommissionens meddelande Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, målet att uppnå en konkurrenskraftig ekonomi baserad på kunskap och innovation och att stimulera en ekonomi med hög sysselsättning som skapar social och territoriell sammanhållning. Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter bör därför förse producenterna med rätt verktyg för att bättre identifiera och marknadsföra de av deras produkter som har särskilda egenskaper och samtidigt skydda dessa producenter mot illojala metoder.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 192, 1.7.2011, s. 28.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

- (6) Den uppsättning av kompletterande åtgärder som förutses bör ta hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (7) Kvalitetspolitiska åtgärder för jordbruksprodukter anges i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter ⁽¹⁾, rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung ⁽²⁾ särskilt artikel 2, rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden ⁽³⁾, särskilt artikel 14, rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel ⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") ⁽⁶⁾, särskilt del II avdelning II kapitel I avsnitt I och avsnitt Ia underavsnitt I, rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker ⁽⁸⁾.
- (8) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel bör underkastas de allmänna regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽⁹⁾, särskilt de bestämmelser som syftar till att förhindra märkning som kan förvirra eller vilseleda konsumenterna.
- (9) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter anges ökad övergripande samstämmighet och konsekvens inom kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter som en prioritering.
- (10) Ordningen för skyddade geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel samt ordningen för garanterade traditionella specialiteter har vissa gemensamma mål och bestämmelser.
- (11) Unionen tillämpar sedan en tid tillbaka en strategi för att förenkla den gemensamma jordbrukspolitikens regelverk. Denna strategi bör även tillämpas på de förordningar som avser kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter utan att man därigenom ifrågasätter dessa produkters specifika egenskaper.
- (12) Vissa förordningar som ingår i kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter har nyligen setts över men tillämpas ännu inte fullt ut. Därför bör de inte tas med i denna förordning. De kan emellertid komma att införlivas i ett senare skede, när lagstiftningen har genomförts fullt ut.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående bör följande bestämmelser slås samman i en enda rättslig ram som omfattar de nya eller uppdaterade bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 och de bestämmelser i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 som bibehålls.
- (14) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 därför upphävas och ersättas av den här förordningen.
- (15) Tillämpningsområdet för denna förordning bör begränsas till de jordbruksprodukter som är avsedda att användas som livsmedel som förtecknas i bilaga I till fördraget och till en förteckning över produkter som inte ingår i den bilagan men som är nära knutna till jordbruksproduktionen eller till landsbygdsekonomin.
- (16) De regler som förskrivs i denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar gällande unionslagstiftning om vin, aromatiserade viner och spritdrycker, produkter från ekologiskt jordbruk eller från de yttersta randområdena.
- (17) Tillämpningsområdet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör begränsas till produkter där det finns ett självklart samband mellan produktens eller livsmedlets egenskaper och det geografiska ursprunget. Att bara vissa typer av choklad kunde omfattas av benämningen konfektyrvaror enligt den nuvarande ordningen är en anomali som bör korrigeras.
- (18) De särskilda målen med att skydda ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar är att jordbrukare och producenter ska kunna tillförsäkras skäligen avkastning av en bestämd produkts kvalitet och egenskaper eller dess tillverkningsätt och ge tydlig information om produkter vars särskilda egenskaper är knutna till det geografiska ursprunget, så att konsumenterna i sin tur kan göra mer medvetna inköpsval.

⁽¹⁾ EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽³⁾ EUT L 42, 14.2.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

⁽⁹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (19) Att säkerställa enhetlig efterlevnad av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i unionen är en prioritering som kan förverkligas mer effektivt på unionsnivå.
- (20) Ett unionsregelverk som skyddar ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom att föreskriva att de ska införas i ett register underlättar utvecklingen av de instrumenten, eftersom den resulterande, mer enhetliga, strategin säkerställer sund konkurrens mellan producenter av produkter som är försedda med sådana beteckningar och stärker produkternas trovärdighet för konsumenterna. Åtgärder bör vidtas för utveckling av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på unionsnivå och för att främja inrättandet av mekanismer för deras skydd i tredjeländer inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller multilaterala och bilaterala avtal och därigenom bidra till erkännandet av produktkvalitet och av tillverknings sätt som en mervärdesfaktor.
- (21) Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 510/2006 är det nödvändigt att lösa vissa frågor, förtydliga och förenkla vissa regler och rationalisera förfarandena inom den här ordningen.
- (22) Mot bakgrund av nuvarande praxis bör de två olika instrumenten för att fastställa kopplingen mellan en produkt och dess geografiska ursprung, dvs. den skyddade ursprungsbeteckningen och den skyddade geografiska beteckningen, definieras närmare och upprätthållas. Utan att ändra konceptet för dessa instrument bör definitionerna ändras i vissa avseenden, för att ta bättre hänsyn till definitionen av geografiska beteckningar i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter och för att göra dem tydligare och mer lättbegripliga för aktörerna.
- (23) En jordbruksprodukt eller ett livsmedel försett med en sådan geografisk beskrivning bör uppfylla vissa villkor som anges i en produktspecifikation, t.ex. särskilda krav som syftar till att skydda produktionsområdets naturresurser eller landskap eller att förbättra produktionsdjurens förhållanden.
- (24) Om en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning ska kunna omfattas av skydd på medlemsstaternas territorium bör den endast registreras på unionsnivå. Från och med dagen för ansökan om sådan registrering på unionsnivå bör medlemsstaterna kunna bevilja skydd på nationell nivå under en övergångsperiod utan att detta påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln. Det skydd som vid registrering ges enligt denna förordning bör även vara tillgängligt för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som uppfyller motsvarande kriterier och som är skyddade i sitt ursprungsland.
- (25) Registreringsförfarandet på unionsnivå bör ge varje fysisk eller juridisk person med ett legitimt intresse från en annan medlemsstat än den ansökande medlemsstaten eller från ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (26) Vid registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska även konsumenterna och handeln informeras.
- (27) Unionen förhandlar med sina handelspartner om internationella avtal, även sådana som rör skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att underlätta tillhandahållandet av information till allmänheten om de skyddade namnen och särskilt för att säkerställa att de verkligen skyddas och att det kontrolleras hur dessa namn används, kan namnen föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Om namnen i sådana internationella avtal inte särskilt anges vara ursprungsbeteckningar ska de föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.
- (28) Med tanke på de skyddade ursprungsbeteckningarnas och de skyddade geografiska beteckningarnas specifika karaktär bör särskilda bestämmelser om märkning antas som innebär att producenterna måste använda relevanta unionsymboler eller beteckningar på förpackningarna. För namn som är skyddade i unionen bör användningen av dessa symboler eller beteckningar göras obligatorisk, så att konsumenterna får bättre kännedom om denna kategori av produkter och de garantier som är förknippade med dem och för att göra det lättare att identifiera dessa produkter på marknaden och därigenom underlätta kontroller. Med beaktande av WTO:s krav bör användningen av sådana symboler och beteckningar vara frivillig när det gäller tredjeländers geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.
- (29) Namnen i registret bör skyddas i syfte att säkerställa att de används på rättvisande sätt och för att förhindra förfaranden som kan leda till att konsumenterna vilsleds. Dessutom bör åtgärderna för att säkerställa skyddet för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar förtydligas, särskilt med avseende på producentgruppers och medlemsstaters behöriga myndigheters roll.
- (30) Bestämmelser bör fastställas om specifika undantag, som gör det möjligt att under en övergångsperiod använda ett registrerat namn vid sidan av andra namn. Dessa undantag bör förenklas och förtydligas. För att hantera tillfälliga

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

- svårigheter och i syfte att på lång sikt få alla producenter att följa anvisningarna får dessa undantag, i vissa fall, beviljas för en period på upp till tio år.
- (31) Räckvidden av det skydd som beviljas enligt denna förordning bör preciseras, särskilt i fråga om de begränsningar för registrering av nya varumärken som anges i Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ som står i strid med registrering av skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar, vilket redan är fallet för registreringen av nya varumärken på unionsnivå. Ett sådant förtydligande behövs också med avseende på innehavare av tidigare immateriella rättigheter, särskilt sådana som gäller varumärken och homonyma beteckningar som är registrerade som skyddade ursprungsbezeichnungar eller som skyddade geografiska beteckningar.
- (32) Skyddet av ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar bör utvidgas till att omfatta missbruk av, imitation av eller anspelningar på registrerade namn på varor och tjänster, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå och anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn. När skyddade ursprungsbezeichnungar eller skyddade geografiska beteckningar används för ingredienser bör kommissionens meddelande Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbezeichnungar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) beaktas.
- (33) Namn som redan var registrerade enligt förordning (EG) nr 510/2006 den 3 januari 2013 bör fortsättningsvis skyddas enligt den förordningen och de bör automatiskt införas i registret.
- (34) Det särskilda målet för ordningen för garanterade traditionella specialiteter är att hjälpa producenter av traditionella produkter att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter. Eftersom endast några få namn har registrerats enligt den nuvarande ordningen för garanterade traditionella specialiteter, har den inte förverkligat sin potential. De nuvarande bestämmelserna bör därför förbättras, förtydligas och preciseras i syfte att göra ordningen mer begriplig, användarvänlig och attraktiv för potentiella sökande.
- (35) Den nuvarande ordningen erbjuder en möjlighet att registrera ett namn i identifieringssyfte utan att reservera namnet i unionen. Eftersom de berörda aktörerna inte riktigt har förstått denna möjlighet och eftersom identifieringen av traditionella produkter kan uppnås bättre på medlemsstatsnivå eller regional nivå med tillämpning av subsidiaritetsprincipen, bör den möjligheten avskaffas. Mot bakgrund av erfarenheterna bör ordningen bara omfatta reservation av namn i hela unionen.
- (36) För att säkerställa att namn på autentiska traditionella produkter registreras enligt ordningen bör kriterierna och villkoren för att registrera ett namn anpassas, särskilt de som avser definitionen av *traditionell*, som bör omfatta produkter som produceras sedan relativt lång tid tillbaka.
- (37) För att se till att garanterade traditionella specialiteter uppfyller produktspecifikationen och är enhetliga bör producentgrupper själva definiera produkten i en produktspecifikation. Möjligheten att registrera ett namn som en garanterad traditionell specialitet bör vara öppen för producenter i tredjeländer.
- (38) För att kunna omfattas av reserveringen bör de garanterade traditionella specialiteterna registreras på unionsnivå. Registreringen bör också innebära att konsumenter och de som bedriver handel informeras.
- (39) För att undvika att skapa orättvisa konkurrensförhållanden bör alla producenter, inklusive producenter i tredjeländer, kunna använda ett registrerat namn på en garanterad traditionell specialitet, förutsatt att produkten i fråga uppfyller kraven enligt relevant produktspecifikation och producenten omfattas av ett kontrollsystem. För en garanterad traditionell specialitet som framställs inom unionen bör unionssymbolen anges på märkningen och det bör vara möjligt att associera den med beteckningen *garanterad traditionell specialitet*.
- (40) För att skydda registrerade namn mot missbruk eller förfaranden som kan vilseleda konsumenter, bör användningen av ett registrerat namn reserveras.
- (41) För de namn som redan registrerats enligt förordning (EG) nr 509/2006 och som den 3 januari 2013 annars inte skulle omfattas av den här förordningen, bör de användningsvillkor som fastställs i förordning (EG) nr 509/2006 fortsätta att gälla under en övergångsperiod.
- (42) Ett förfarande bör införas för registrering av namn som har registrerats utan att vara förbehållna enligt förordning (EG) nr 509/2006 så att de kan registreras med förbehållna namn.
- (43) Övergångsbestämmelser bör fastställas för de ansökningar om registrering som har inkommit till kommissionen före den 3 januari 2013.
- (44) En andra nivå av kvalitetssystem bör införas, som baseras på mervärdesskapande kvalitetsbegrepp som kan spridas på den inre marknaden och som ska tillämpas på frivillig grund. Dessa frivilliga kvalitetsbegrepp bör gälla särskilda horisontella egenskaper för en eller flera produktkategorier, jordbruksmetoder eller bearbetningsrelaterade kvaliteter som är tillämpliga i specifika områden. Det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från bergsområde* har hittills

⁽¹⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

uppfyllt villkoren och kommer att ge produkten ett mer värde på marknaden. Kommissionen får anta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av direktiv 2000/13/EG när märkningen av livsmedel kan leda till förvirring hos konsumenterna vad gäller frivilliga kvalitetsbegrepp, däribland särskilt *produkt från bergsområde*.

- (45) För att ge producenter i bergsområden ett effektivt verktyg för att marknadsföra sina produkter bättre och minska den faktiska risken för att konsumenterna ifrågasätter om de marknadsförda produkterna kommer från bergsområden bör ett frivilligt kvalitetsbegrepp för produkter från bergsområden fastställas på unionsnivå. Definitionen av bergsområden bör bygga på de allmänna kriterierna för att klassificera ett område som bergsområde i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ⁽¹⁾.
- (46) De geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas mervärde baseras på konsumenternas förtroende. Det är bara trovärdigt om det åtföljs av effektiva kontroller. Dessa kvalitetsordningar bör omfattas av ett övervakningssystem med officiella kontroller i linje med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽²⁾ och bör omfatta ett system för kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsstadier. För att hjälpa medlemsstaterna att bättre tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004 med avseende på kontroller av geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, bör hänvisningar till de mest relevanta artiklarna anges i denna förordning.
- (47) För att garantera de geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas angivna egenskaper för konsumenterna, bör aktörerna underkastas ett system genom vilket efterlevnaden av produktspecifikationen kontrolleras.
- (48) De behöriga myndigheterna bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier för att säkerställa att de är opartiska och effektiva. Bestämmelser om delegering till kontrollorgan av vissa befogenheter att utföra särskilda kontrolluppdrag bör införas.
- (49) Europeiska standarder (EN-standarder) som utvecklats av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och internationella standarder som utvecklats av Internationella

standardiseringsorganisationen (ISO) bör användas vid ackreditering av kontrollorganen och av kontrollorganen själva i deras verksamhet. Ackrediteringen av organen bör äga rum i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter ⁽³⁾.

- (50) Information om kontrollverksamheten avseende geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör ingå i de fleråriga kontrollplaner och den årsrapport som medlemsstaterna upprättar i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (51) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.
- (52) De redan gällande reglerna rörande fortsatt användning av namn som är generiska bör förtydligas så att det framgår att generiska termer som liknar eller utgör en del av ett namn eller en term som har skyddats eller reserverats bör behålla sin generiska status.
- (53) Det datum som ska gälla vid fastställande av ett varumärke och en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anciennitet bör vara dagen för ansökan om registrering av varumärket i unionen eller i medlemsstaterna respektive dagen för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning hos kommissionen.
- (54) Bestämmelserna rörande avslag eller samtidig användning av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning på grund av konflikt med ett äldre varumärke bör fortsätta gälla.
- (55) Kriterierna för när ett nytt varumärke bör avvisas eller, om det registrerats, ogiltigförklaras på grund av att de står i konflikt med en tidigare ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning bör överensstämma med den fastställda räckvidden av skyddet av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.
- (56) Bestämmelserna i system som fastställer immateriella rättigheter, särskilt de som fastställs genom kvalitetsordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar eller de som fastställs enligt varumärkeslagen, bör inte påverkas av reservering av namn och upprättandet av beteckningar och symboler enligt kvalitetsordningar för garanterade traditionella specialiteter och frivilliga kvalitetsbegrepp.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (57) Grupper roll bör förtydligas och erkännas. Grupper spelar en viktig roll i ansökningsprocessen vid registrering av namn som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, liksom vid ändringar av produktspecifikationer och vid ansökningar om avregistrering. Gruppen kan även utveckla verksamhet knuten till övervakningen av efterlevnaden av skyddet av registrerade namn, produktionens efterlevnad av produktspecifikationen, information om och marknadsföring av registrerade namn samt, mer allmänt, olika typer av verksamhet i syfte att öka de registrerade namnens värde och kvalitetsordningarnas ändamålsenlighet. Dessutom bör den övervaka produkternas ställning på marknaden. Dessa verksamheter bör dock inte underlätta eller leda till konkurrensbegränsande beteende som strider mot artiklarna 101 och 102 i fördraget.
- (58) För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.
- (59) Registrering som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör vara möjlig för namn på produkter med ursprung i tredjeländer som uppfyller villkoren enligt denna förordning.
- (60) De symboler, beteckningar och akronymer som visar att produkten ingår i en kvalitetsordning och de därmed förbundna unionsrättigheterna bör skyddas i unionen och tredjeländer, i syfte att säkerställa att de används för autentiska produkter och att konsumenterna inte vilseleds med avseende på produkternas kvalitet. För att skyddet ska vara effektivt bör kommissionen vidare ha tillgång till rimliga budgetmedel på centraliserad basis, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽²⁾.
- (61) Registreringsförfarandet för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, inräknat gransknings- och invändningsperioder bör förkortas och förbättras, särskilt vad gäller beslutsfattandet. Kommissionen bör, under vissa omständigheter med bistånd från medlemsstaten, ansvara för att fatta beslut om registrering. Förfaranden bör fastställas för att medge ändring av produktspecifikationen efter registrering och avregistrering av registrerade namn, särskilt om produkten inte längre överensstämmer med den motsvarande produktspecifikationen eller om ett namn inte längre används på marknaden.
- (62) Lämpliga förfaranden bör fastställas för att underlätta gränsöverskridande ansökningar om gemensam registrering av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar eller garanterade traditionella specialiteter.
- (63) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förteckningen över produkter i bilaga I till denna förordning, att fastställa begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungsbeteckning, att fastställa begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung, att anta regler för begränsning av de uppgifter som ingår i produktspecifikationen, att fastställa unionssymbolerna, anta ytterligare övergångsbestämmelser för att skydda producenter och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen, att fastställa närmare beskrivning av de kriterier som måste uppfyllas för att en garanterad traditionell specialitet ska komma i fråga för registrering, att fastställa närmare bestämmelser om kriterierna för frivilliga kvalitetsbegrepp, att reservera ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp och att fastställa villkoren för dess användning och ändring av dessa, att fastställa undantag från användningsvillkoren för termen *produkt från bergsområde* och fastställa produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegreppet, särskilt de villkor på vilka råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden, att fastställa kompletterande bestämmelser om hur generisk status ska fastställas för termer inom unionen, att fastställa kompletterande bestämmelser om användning av namn på en växtsort eller en djurras, att fastställa bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

nationellt territorium och för att komplettera bestämmelserna om ansökningsförfarandet, invändningsförfarandet, förfarandet för ändringsansökningar och avregistreringsförfarandet i allmänhet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa bestämmelser om produktspecifikationens utformning, med närmare bestämmelser om utformning av registret över skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar och dess innehåll, att fastställa närmare bestämmelser om vilka tekniska egenskaper unions-symbolerna och beteckningarna ska ha, samt om deras användning på produkter, inbegripet vilka språk som ska användas, beviljande och förlängning av övergångsperioder för tillfälliga undantag för användning av skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar, att fastställa närmare bestämmelser om utformningen av registret för garanterade traditionella specialiteter och dess innehåll, att fastställa bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter, att fastställa samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av avdelning IV, att fastställa bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp, att fastställa bestämmelser om enhetligt skydd av beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna, att fastställa närmare bestämmelser om ansökan om registrering och förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande, om att avslå ansökan, besluta om registrering av ett namn om ingen överenskommelse har nåtts, att fastställa närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande, för att avregistrera en skyddad ursprungsbezeichnung, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet och fastställa närmare bestämmelser om hur avregistrering ska gå till och om framläggandet av begäran om avregistrering. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(65) Kommissionen bör ges befogenheter att anta genomförandakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 för inrättandet och upprätthållandet av ett register över skyddade ursprungsbezeichnungar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, som erkänns enligt denna ordning, att fastställa på vilket sätt namn och adress för produktcertifieringsorgan ska offentliggöras och om registrering av namnet om inte något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning har inkommit eller, om det inkommer en motiverad invändning, en överenskommelse har nåtts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning syftar till att hjälpa producenter av jordbruksprodukter och livsmedel att förmedla information om produkternas och livsmedlens egenskaper och om särskilda kvaliteter, som beror på de jordbruksmetoder som använts, till köpare och konsumenter, och därigenom säkerställa att

- det föreligger sund konkurrens för jordbrukare och producenter som framställer jordbruksprodukter och livsmedel med mervärdesskapande egenskaper och kvaliteter,
- konsumenterna får tillgång till tillförlitlig information om sådana produkter,
- de immateriella rättigheterna iakttas, och
- den inre marknadens integritet upprätthålls.

Åtgärderna i denna förordning är avsedda att stödja jordbruks- och bearbetningsverksamhet samt jordbrukssystem för högkvalitativa produkter och därigenom bidra till att målen för landsbygdens utveckling uppnås.

2. Genom denna förordning inrättas kvalitetsordningar som ska ligga till grund för identifiering och, när det är lämpligt, skydd av namn och termer som särskilt betecknar eller beskriver jordbruksprodukter med

- mervärdesskapande egenskaper, eller
- mervärdesskapande kvaliteter till följd av de jordbruks- eller bearbetningsmetoder som används vid framställningen, eller den plats där de framställs eller saluförs.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning omfattar jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som ingår i bilaga I till fördraget samt andra jordbruksprodukter och livsmedel som ingår i bilaga I till denna förordning.

För att beakta internationella åtaganden eller nya produktionsmetoder eller produktionsmaterial ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar förteckningen över produkter i bilaga I till denna förordning. Sådana produkter ska ha ett nära samband med jordbruksprodukter eller med landsbygdsekonomin.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på spritdrycker, aromatiserade viner eller vinprodukter enligt bilaga XI b till förordning (EG) nr 1234/2007, med undantag för vinättika.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda unionsbestämmelser som reglerar utsläppande av produkter på marknaden och särskilt bestämmelser om den samlade marknadsordningen och om livsmedelsmärkning.

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾ ska inte tillämpas på kvalitetsordningar som inrättas enligt denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *kvalitetsordningar*: de ordningar som inrättas enligt avdelningarna II, III och IV,
2. *grupp*: en sammanslutning som, oberoende av dess juridiska form, huvudsakligen består av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med samma produkt,
3. *traditionell*: påvisad förekomst/produkt som påvisats förekomma på den inhemska marknaden under en period som medger ett generationsskifte; tidsperioden ska vara minst 30 år,
4. *märkning*: varje ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol i samband med livsmedel som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser sådant livsmedel,
5. *särskilda egenskaper*: de utmärkande produktionsmässiga kvaliteter som tydligt skiljer en produkt från andra liknande produkter i samma kategori,
6. *generiska termer*: de produktnamn som även om de har samband med den ort, den region eller det land där produkten ursprungligen framställdes eller salufördes, har blivit det namn som allmänt används för produkten i unionen,
7. *produktionsled*: produktion, bearbetning eller beredning,
8. *bearbetade produkter*: livsmedel som framställs av obearbetade produkter. Bearbetade produkter får innehålla ingredienser som är nödvändiga för att tillverka dem eller för att ge dem särskilda egenskaper.

AVDELNING II

SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 4

Syfte

En ordning för skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar inrättas i syfte att hjälpa producenter av produkter som har samband med ett geografiskt område genom att

- a) trygga rimlig avkastning med hänsyn till produktkvaliteten,
- b) säkerställa enhetligt skydd för namn som en immateriell rättighet på unionens territorium,
- c) ge konsumenterna tydlig information om produkternas mer-värdesskapande kvaliteter.

Artikel 5

Krav på ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar

1. I denna förordning avses med *ursprungsbezeichnung* ett namn som identifierar en produkt
 - a) som härstammar från en viss ort eller region eller, i undantagsfall, ett visst land,
 - b) vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den, och
 - c) vars samtliga produktionsled äger rum i det avgränsade geografiska området.
2. I denna förordning avses med *geografisk beteckning* det namn som identifierar en produkt
 - a) som härstammar från en viss ort eller region eller ett visst land,
 - b) vars särskilda kvalitet, rykte eller andra egenskaper huvudsakligen kan tillskrivas det geografiska ursprunget, och
 - c) för vilken minst ett av produktionsleden äger rum i det avgränsade geografiska området.
3. Utan hinder av punkt 1 ska vissa namn behandlas som ursprungsbezeichnungar, trots att råvarorna till produkterna kommer från ett vidare geografiskt område än det område där produkterna bearbetas eller från ett annat område, under förutsättning att
 - a) det område där råvaran produceras är avgränsat,
 - b) särskilda villkor gäller för framställningen av råvarorna,

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

- c) det finns kontrollsystem för att säkerställa att de villkor som avses i led b efterlevs, och
- d) de aktuella ursprungs-beteckningarna var erkända som ursprungs-beteckningar i ursprungslandet före den 1 maj 2004.

Endast levande djur, kött och mjölk får anses utgöra råvaror i den mening som avses i denna punkt.

4. För att ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos framställningen av produkter med animaliskt ursprung ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungs-beteckning.

Dessutom ska kommissionen, för att ta hänsyn till vissa produkters eller områdets särskilda egenskaper, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung.

Dessa begränsningar och undantag ska på grundval av objektiva kriterier ta hänsyn till kvalitet eller användning och erkänd sakkunskap eller naturliga faktorer.

Artikel 6

Generisk karaktär, konflikter med namn på växtsorter eller djurraser, med homonyma beteckningar och med varumärken

1. Generiska termer får inte registreras som skyddade ursprungs-beteckningar eller skyddade geografiska beteckningar.

2. Ett namn får inte registreras som en ursprungs-beteckning eller en geografisk beteckning om det kommer i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i det register som inrättas enligt artikel 11 får inte registreras om inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvis behandling av de berörda producenterna och av att se till att konsumenterna inte blir vilseledda.

En homonym som felaktigt får konsumenten att tro att produkter kommer från ett annat område ska inte registreras även om namnet är korrekt vad avser det område, den region eller den plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung.

4. Ett namn som föreslås för registrering som en ursprungs-beteckning eller en geografisk beteckning ska inte registreras när en registrering av det föreslagna namnet som en ursprungs-

beteckning eller som en geografisk beteckning, mot bakgrund av ett varumärkes anseende och goda rykte och den tid som det har använts, skulle kunna vilseleda konsumenten avseende produktens rätta identitet.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. En skyddad ursprungs-beteckning eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämma med en specifikation som minst ska innehålla

- a) det namn som ska skyddas som en ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller vardagsspråket, och endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området,
- b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, när det är lämpligt, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,
- c) en definition av det geografiska området, som ska vara avgränsat vad gäller det samband som avses i led f i eller f ii i denna punkt och, när det är lämpligt, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.3 är uppfyllda,
- d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 eller 5.2,
- e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter om förpackning i det fall den ansökande gruppen fastställer och ger tillräcklig produktspecifik motivation till att förpackningen ska ske i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt om den fria rörligheten för varor och det fria tillhandahållandet av tjänster,
- f) uppgifter som fastställer
- i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 eller,
- ii) när det är lämpligt, sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.2,
- g) uppgift om namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, namn på och adress till de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 37 samt om deras särskilda uppdrag,

h) eventuella märkningsregler för den aktuella produkten.

2. I syfte att säkerställa att produktspecifikationerna innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 8

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 49.2 eller 49.5 ska minst innehålla

- a) den ansökande gruppens namn och adress samt namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna om produktspecifikation,
- b) den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 7,
- c) ett sammanfattande dokument som innehåller följande uppgifter:
 - i) De viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen: namnet, en beskrivning av produkten och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning, samt en kortfattad beskrivning av hur det geografiska området avgränsas.
 - ii) En beskrivning av sambandet mellan produkten och den geografiska omgivning eller det geografiska ursprung som avses i artikel 5.1 eller 5.2, beroende på vad som är tillämpligt, inklusive, när det är lämpligt, de särskilda inslag i produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder detta samband.

En ansökan som avses i artikel 49.5 ska dessutom innehålla bevis för att produktnamnet är skyddat i sitt ursprungsland.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Det sammanfattande dokument som avses i punkt 1 c i den här artikeln.
- c) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den ansökande gruppen och som bör ge upphov till ett positivt beslut uppfyller villkoren i den här förordningen och de bestämmelser som antagits i enlighet med den.

d) En hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Artikel 9

Nationellt skydd under en övergångsperiod

Medlemsstaten får på nationell nivå, med verkan från och med den dag då ansökan inkom till kommissionen, bevilja, endast tillfälligt, skydd för ett namn enligt denna förordning.

Sådant nationellt skydd ska upphöra att gälla från och med den dag då det antingen fattas beslut om registrering enligt denna förordning eller den inlämnade ansökan dras tillbaka.

Om namnet inte registreras enligt denna förordning, ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skydd.

Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av första stycket ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Artikel 10

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning som avses i artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom den tidsfrist som anges i den punkten och om den

- a) visar att de villkor som avses i artiklarna 5 och 7.1 inte är uppfyllda,
- b) visar att registreringen av det föreslagna namnet strider mot artikel 6.2, 6.3 eller 6.4,
- c) visar att registreringen av det föreslagna namnet skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har marknadsförts under minst fem år före det offentliggörande som anges i artikel 50.2 led a, eller
- d) innehåller uppgifter som leder till slutsatsen att det namn som ansökan om registrering avser kan betraktas som generiskt.

2. Skälen för invändningen ska bedömas med avseende på unionens territorium.

Artikel 11

Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att använda det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som erkänns enligt denna ordning.

2. Geografiska beteckningar för produkter från tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras in i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över de internationella avtal som avses i punkt 2 och förteckningen över geografiska beteckningar som skyddas av dessa avtal.

Artikel 12

Namn, symboler och beteckningar

1. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i den aktuella specifikationen.

2. Unionssymboler för marknadsföring av de skyddade ursprungsbeteckningarna och de skyddade geografiska beteckningarna ska utformas.

3. När produkter med ursprung i unionen saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förfarandena i denna förordning ska de unionssymboler som är kopplade till dessa finnas med i märkningen. Dessutom ska produktens registrerade namn återfinnas inom samma synfält. Uppgifterna *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning* samt akronymerna *SUB* respektive *SGB* får finnas med i märkningen.

4. Dessutom får följande också återfinnas på märkningen: bilder av det geografiska ursprungsområdet, som avses i artikel 5, och text, grafik eller symboler som hänvisar till den medlemsstat och/eller region där detta geografiska ursprungsområde är beläget.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG får de geografiska märken som avses i artikel 15 i direktiv 2008/95/EG användas på etiketter tillsammans med den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

6. Vid saluföring av produkter med ursprung i tredjeland med ett namn som förts in i registret får de uppgifter som avses i punkt 3 och motsvarande unionssymboler användas i märkningen.

7. För att se till att konsumenterna får korrekt information ska kommissionen ha befogenhet att i enlighet med artikel 56 anta delegerade akter som fastställer unionssymbolerna.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer unionssymbolernas tekniska egenskaper samt bestämmelser om deras användning på produkter som saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, inbegripet bestämmelser om de språk på vilka uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 13

Skydd

1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är jämförbara med de produkter som har registrerats under namnet i fråga eller om användningen av det skyddade namnet innebär att produktens anseende exploateras, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

b) Varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", eller liknande, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

c) Alla andra osanna eller vilseledande uppgifter om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten som anges på den inre eller yttre förpackningen, i reklammaterial eller handlingar gällande produkten i fråga, liksom paketering av produkten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

d) Alla andra förfaranden som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

När det i en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ingår ett namn på en produkt som anses vara generiskt, ska användning av det generiska namnet inte anses strida mot första stycket led a eller b.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska inte bli generiska.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 1 som produceras eller saluförs i den medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska i detta syfte utse de myndigheter som ska ansvara för dessa åtgärder i enlighet med förfaranden som varje enskild medlemsstat fastställer.

Dessa myndigheter ska erbjuda tillräckliga garantier för objektivitet och opartiskhet och förfoga över den kvalificerade personal och de medel som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 14

Förhållandet mellan varumärken, ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registreras enligt denna förordning, ska registrering av ett varumärke vars användning skulle strida mot artikel 13.1 och som avser en produkt av samma typ avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om registrering av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen.

Varumärken som registreras i strid med första stycket ska ogiltigförklaras.

Bestämmelserna i denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/95/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 ska ett varumärke vars användning strider mot artikel 13.1 och för vilket det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilket rätten, i enlighet med eventuell tillämplig lagstiftning, förvärvats genom användning i god tro inom unionens territorium före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, få fortsätta att användas eller förnyas för den produkten trots att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen registreras, på villkor att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ eller direktiv 2008/95/EG. I så fall ska användningen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 15

Övergångsperioder för användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som ger rätt att under en övergångsperiod på upp till fem år för produkter som har sitt ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland och vars beteckning består av eller innehåller ett namn som innebär en överträdelse av artikel 13.1 fortsätta använda den beteckning som de saluförts under, på villkor att en godkänd invändning enligt artikel 49.3 eller artikel 51 visar att

a) den föreslagna registreringen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn, eller

b) produkterna har saluförts lagligen inom det berörda territoriet under minst fem år före dagen för det offentliggörande som avses i artikel 50.2 a.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som förlänger den övergångsperiod som anges i punkt 1 i denna artikel till 15 år i vederbörligen motiverade fall då det visas att

a) den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel har varit i lagligt bruk i minst 25 år innan ansökan om registrering ingavs till kommissionen,

b) användningen av den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel aldrig har syftat till att utnyttja den registrerade beteckningens anseende och det visas att konsumenterna inte har vilseletts eller har riskerat att vilseledas om produktens verkliga ursprung.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

3. När en beteckning som avses i punkterna 1 och 2 används ska en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet förekomma i märkningen.

4. För att lösa tillfälliga svårigheter när det gäller målet att se till att samtliga producenter i det berörda området iakttar specifikationen får en medlemsstat bevilja en övergångsperiod på upp till tio år med verkan från och med den dag då ansökan lämnas in till kommissionen; på villkor att de berörda aktörerna har salufört produkterna i fråga enligt gällande lagstiftning och kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år innan ansökan lämnades in till medlemsstatens myndigheter och har påpekat detta genom det nationella invändningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Första stycket ska, med nödvändiga ändringar, tillämpas på skyddade geografiska beteckningar och skyddade ursprungsbeteckningar som avser geografiska områden i tredjeland, med undantag för invändningsförfarandet.

Sådana övergångsperioder ska anges i det ansökningsärende som avses i artikel 8.2.

Artikel 16

Övergångsbestämmelser

1. De namn som förts in i det register som föreskrivs i artikel 7.6 i förordning (EG) nr 510/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 11 i denna förordning. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 7 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.

⁽¹⁾ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

2. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller ytterligare övergångsbestämmelser.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar den rätt till samexistens för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, å ena sidan, och varumärken, å andra sidan, som föreskrivs i förordning (EG) nr 510/2006.

AVDELNING III

GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER

Artikel 17

Syfte

En ordning för garanterade traditionella specialiteter inrättas för att skydda traditionella produktionsmetoder och recept genom att hjälpa producenterna av traditionella produkter vid saluföringen och informationen till konsumenterna om dessa traditionella recepts och produkters mervärdesskapande kvaliteter.

Artikel 18

Kriterier

1. Ett namn ska kunna komma i fråga för registrering som garanterad traditionell specialitet på villkor att det beskriver en specifik produkt eller ett specifikt livsmedel som

- a) är resultatet av en viss produktions- eller bearbetningsmetod eller har en viss sammansättning som överensstämmer med traditionell praxis för produkten eller livsmedlet i fråga, eller
- b) är framställd av råvaror och ingredienser som används traditionellt.

2. För att ett namn ska kunna registreras som garanterad traditionell specialitet ska det

- a) traditionellt ha använts för att benämna den specifika produkten, eller
- b) avse produktens traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

3. Om det vid invändningsförfarandet enligt artikel 51 kan påvisas att namnet också används i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland kan det, för att särskilja jämförbara produkter eller produkter som har identiska eller liknande namn, fastställas i det beslut om registrering som fattats i enlighet med artikel 52.3 att namnet på den garanterade traditionella specialiteten ska åtföljas av uppgiften "tillverkad i enlighet med traditionen i" omedelbart åtföljt av landets eller regionens namn.

4. Ett namn får inte registreras om det endast är fråga om allmänna påståenden om en grupp produkter eller påståenden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

5. För att säkerställa att ordningen fungerar smidigt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet

med artikel 56 avseende närmare bestämmelser om de kriterier som måste uppfyllas enligt denna artikel.

Artikel 19

Produktspecifikation

1. En garanterad traditionell specialitet ska överensstämma med en specifikation, som ska omfatta följande:

- a) Det namn som föreslås för registrering, i lämpliga språkversioner.
- b) En beskrivning av produkten inklusive dess huvudsakliga fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper, som visar produktens särskilda egenskaper.
- c) En beskrivning av den produktionsmetod som producenterna ska använda, inklusive, om det är lämpligt, typ av råvaror och egenskaper hos de råvaror eller ingredienser som används samt den metod som används vid beredningen av produkten.
- d) De viktigaste faktorer som visar på produktens traditionella karaktär.

2. För att säkerställa att produktspecifikationer innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 20

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett namn som en garanterad traditionell specialitet som avses i artikel 49.2 eller 49.5 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 19.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) De uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den aktuella gruppen kan komma i fråga för ett positivt beslut och uppfyller villkoren i denna förordning och i de bestämmelser som antagits i enlighet med denna.

Artikel 21

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning enligt artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen innan tidsfristen har gått ut och den
 - a) innehåller väl underbyggd motivering till varför den föreslagna registreringen är oförenlig med förordningens bestämmelser, eller
 - b) visar att namnet används på ett lagligt, erkänt och ekonomiskt betydelsefullt sätt för liknande jordbruksprodukter eller livsmedel.
2. De kriterier som avses i punkt 1 b ska bedömas i förhållande till unionens territorium.

Artikel 22

Register över garanterade traditionella specialiteter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de garanterade traditionella specialiteter som erkänns enligt denna ordning.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 23

Namn, symboler och beteckningar

1. Ett namn som har registrerats som en garanterad traditionell specialitet får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i specifikationen i fråga.
2. En unionssymbol ska fastställas för marknadsföringen av den garanterade traditionella specialiteten.

3. För produkter som har sitt ursprung i unionen och som saluförs som garanterade traditionella specialiteter som registrerats i enlighet med denna förordning ska den symbol som avses i punkt 2, utan förbehåll för punkt 4, finnas med i märkningen. Dessutom bör produktens namn återfinnas i ett och samma synfält. Uppgiften *garanterad traditionell specialitet* eller motsvarande förkortning *GTS* kan också anges i märkningen.

Symbolen ska vara frivillig i märkningen av garanterade traditionella specialiteter som har produceras utanför unionen.

4. För att se till att lämplig information lämnas till konsumenten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som fastställer unionssymbolen.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer vilka tekniska egenskaper unionssymbolen och beteckningen ska ha liksom regler för deras användning på de produkter som benämns som garanterade traditionella specialiteter, inbegripet på

vilka språk uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 24

Begränsad användning av registrerade namn

1. De registrerade namnen ska vara skyddade mot varje form av missbruk, imitation eller anspelning, och mot varje annat förfarande som kan vilseleda konsumenten.
2. Medlemsstaterna ska se till att de varubeskrivningar som används på nationell nivå inte kan förväxlas med registrerade namn.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 25

Övergångsbestämmelser

1. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 509/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 22 i den här förordningen. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.
2. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006, inbegripet namn som har registrerats på grundval av de ansökningar som avses i artikel 58.1 andra stycket i denna förordning, får fortsättningsvis användas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 509/2006 till och med den 4 januari 2023, såvida medlemsstaterna inte använder det förfarande som anges i artikel 26 i den här förordningen.
3. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 för att fastställa ytterligare övergångsbestämmelser.

Artikel 26

Förenklat förfarande

1. På begäran av en grupp får en medlemsstat senast den 4 januari 2016 förelägga kommissionen namn på garanterade traditionella specialiteter som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006 och som överensstämmer med den här förordningen.

Innan medlemsstaten lägger fram ett namn ska den inleda ett invändningsförfarande i enlighet med artikel 49.3 och 49.4.

Om det under det förfarandet visas att namnet också används avseende jämförbara produkter eller produkter med identiska eller liknande namn kan namnet kompletteras med en term som fastställer dess traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

En grupp från ett tredjeland får föreslå kommissionen sådana namn, antingen direkt eller genom tredjelandets myndigheter.

2. Kommissionen ska inom två månader från mottagandet i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de namn som avses i punkt 1 tillsammans med specifikationerna för varje namn.

3. Artiklarna 51 och 52 ska vara tillämpliga.

4. När invändningsförfarandet har avslutats får kommissionen i tillämpliga fall anpassa uppgifterna i det register som avses i artikel 22. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19.

AVDELNING IV

FRIVILLIGA KVALITETSBEGREPP

Artikel 27

Syfte

En ordning för frivilliga kvalitetsbegrepp ska inrättas för att göra de lättare för producenter av jordbruksprodukter att sprida information om sina produkters mervärdesskapande egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden.

Artikel 28

Nationella regler

Medlemsstaterna får behålla nationella bestämmelser om frivilliga kvalitetsbegrepp som inte omfattas av denna förordning, förutsatt att dessa bestämmelser är förenliga med unionsrätten.

Artikel 29

Frivilliga kvalitetsbegrepp

1. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska uppfylla följande kriterier:
 - a) Termen ska avse en egenskap hos en eller flera produktkategorier eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet som är tillämplig i särskilda områden.
 - b) Användningen av termen ger produkten ett mervärde i förhållande till liknande produkter.
 - c) Termen har en europeisk aspekt.
2. Frivilliga kvalitetsbegrepp som beskriver tekniska produktkvaliteter i syfte att uppfylla obligatoriska saluföringsstandarder och som inte är avsedda att upplysa konsumenterna om dessa egenskaper hos produkten ska inte omfattas av denna ordning.
3. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska inte inbegripa frivilliga kvalitetsbegrepp som ligger till grund för och kompletterar särskilda saluföringsstandarder som fastställts för en sektor eller produktkategori.

4. För att beakta vissa sektors särdrag och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med närmare bestämmelser om de kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av denna avdelning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

6. Vid antagandet av delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med punkterna 4 och 5 i denna artikel ska kommissionen ta hänsyn till relevanta internationella standarder.

Artikel 30

Reservering och ändring

1. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, marknadssituationen och utvecklingen när det gäller handelsnormer och internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 genom att ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp reserveras och villkoren för dess användning fastställs.

2. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till lämplig användning av det kompletterande frivilliga kvalitetsbegreppet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om ändring av de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 31

Produkter från bergsområden

1. Termen *produkt från bergsområde* är ett frivilligt kvalitetsbegrepp.

Denna term ska endast användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som förtecknas i bilaga I till fördraget och

- a) vars råvaror i likhet med lantbruksdjurens foder huvudsakligen kommer från bergsområden,
- b) vars bearbetning, vid bearbetade produkter, också sker i bergsområden.

2. I denna artikel avses med bergsområden inom unionen områden i den mening som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999. För produkter från tredjeländer ska bergsområden omfatta områden som officiellt betecknas som bergsområden av tredjelandet eller som uppfyller kriterier som motsvarar de som anges i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999.

3. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om undantag från de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln. Framför allt ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt som fastställer på vilka villkor råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden och på vilka villkor bearbetningen av produkter får äga rum utanför bergsområdena i ett geografiskt område som ska fastställas samt definitionen av detta geografiska område.

4. För att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om fastställande av produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegrepp som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 32

Produkt från öjordbruk

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om behovet av en ny term, *produkt från öjordbruk*. Denna term får bara användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som är förtecknade i bilaga I till fördraget vars råvaror kommer från öar. För att termen ska få användas för bearbetade produkter måste även bearbetningen ske på öar i de fall då detta väsentligen påverkar slutproduktens särskilda egenskaper.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag för införandet av det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från öjordbruk*.

Artikel 33

Begränsning av användningen

1. Ett frivilligt kvalitetsbegrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller relevanta krav.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 34

Övervakning

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs och tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser.

AVDELNING V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Offentliga kontroller av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 35

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 36

Utseende av behörig myndighet

1. I enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för de offentliga kontroller som ska göras för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning.

De förfaranden och krav som föreskrivs i förordning (EG) nr 882/2004 ska med nödvändiga ändringar gälla för de offentliga kontroller som görs för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning för de produkter som anges i bilaga I till denna förordning.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som de behöver för att fullgöra sina uppgifter.

3. De offentliga kontrollerna ska omfatta följande:

- a) Kontroll av att en produkt överensstämmer med produktspecifikationen för densamma.
- b) Övervakning av hur registrerade namn används för att beskriva produkter som saluförs, i överensstämmelse med artikel 13 när det gäller namn som registrerats i enlighet med avdelning II och i överensstämmelse med artikel 24 när det gäller namn som registrerats enligt avdelning III.

Artikel 37

Kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung inom unionen, ska, innan produkterna släpps ut på marknaden, kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna genomföras av

- a) en eller flera av de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 i denna förordning, och/eller
- b) ett eller flera av de kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 882/2004 som agerar som produktcertifieringsorgan.

Kostnaderna för sådana kontroller av överensstämmelsen med produktspecifikationerna kan bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna. Medlemsstaterna får också bidra till dessa kostnader.

2. När det gäller ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung i ett tredjeland ska kontrollen av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna innan produkterna släpps ut på marknaden genomföras av

a) en eller flera av de offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, och/eller

b) ett eller flera av produktcertifieringsorganen.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 1 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 2 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter, utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2, som fastställer på vilket sätt namn och adress för de produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska offentliggöras.

Artikel 38

Tillsyn över användningen av namnet på marknaden

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och adress för de behöriga myndigheter som avses i artikel 36. Kommissionen ska offentliggöra dessa myndigheters namn och adresser.

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs och medlemsstaterna ska, vid överträdelser, vidta alla nödvändiga åtgärder.

Artikel 39

Behöriga myndigheters delegering till kontrollorgan

1. De behöriga myndigheterna får i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 882/2004 delegera vissa uppgifter i samband med de offentliga kontrollerna av kvalitetsordningarna till ett eller flera kontrollorgan.

2. Kontrollorganen ska vara ackrediterade i enlighet med Europastandarden EN 45011 eller ISO/IEC-guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram).

3. Den ackreditering som avses i punkt 2 i denna artikel får endast utföras av

a) ett nationellt ackrediteringsorgan inom unionen i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008, eller

b) ett ackrediteringsorgan utanför unionen som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.

Artikel 40

Planering av kontrollverksamheten och rapportering om denna

1. Medlemsstaterna ska se till att de verksamheter avseende kontrollskyldigheterna enligt detta kapitel förs in i ett separat avsnitt av de fleråriga nationella kontrollplanerna enligt artiklarna 41, 42 och 43 i förordning (EG) nr 882/2004.

2. I de årliga rapporterna om kontroller av fullgörelsen av de skyldigheter som fastställs i denna förordning ska ingå ett separat avsnitt med den information som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004.

KAPITEL II

Undantag avseende viss tidigare användning

Artikel 41

Generiska termer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska denna förordning inte påverka användningen av termer som är generiska inom unionen, även om den generiska termen ingår i ett namn som är skyddat enligt en kvalitetsordning.

2. För att fastställa huruvida ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer, särskilt följande:

a) De rådande förhållandena i de områden där produkten konsumeras.

b) Relevant nationell lagstiftning eller relevanta unionsrättsakter.

3. För att fullt ut skydda intressenternas rättigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med kompletterande bestämmelser om hur generisk status för termer som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställas.

Artikel 42

Växter och djurraser

1. Denna förordning ska inte förhindra att produkter vars märkning innehåller ett namn eller ett begrepp som är skyddat eller förbehållet inom ramen för en kvalitetsordning enligt avdelningarna II, III eller IV och som innehåller namnet på en växtsort eller en djurras släpps ut på marknaden, förutsatt att följande villkor uppfylls:

a) Produkten i fråga innehåller eller härrör från den angivna växtsorten eller djurrasen.

b) Konsumenterna vilseleds inte.

- c) Användningen av växtsorts- eller djurrasnamnet utgör sund konkurrens.
- d) Användningen innebär inte att den skyddade termens anseende utnyttjas.
- e) När det gäller den kvalitetsordning som avses i avdelning II: Produktionen och saluföringen av produkten sträckte sig utanför ursprungsområdet redan innan ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in.

2. För att ytterligare klargöra i vilken mån aktörer inom livsmedelssektorn får använda namn på växtsorter och djurraser enligt punkt 1 i denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 avseende reglerna för användningen av sådana namn.

Artikel 43

Förhållandet till immateriell äganderätt

De kvalitetsordningar som beskrivs i avdelningarna III och IV ska tillämpas utan att detta påverkar unionens regler eller medlemsstaternas nationella regler avseende immateriell äganderätt, särskilt reglerna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och varumärken samt de rättigheter som beviljas enligt dessa regler.

KAPITEL III

Beteckningar, symboler och producenternas roll

Artikel 44

Skydd av beteckningar och symboler

1. Beteckningar, akronymer och symboler som hänvisar till kvalitetsordningarna får endast användas i samband med produkter som har producerats i enlighet med de regler som gäller för den kvalitetsordning som de hänvisar till. Detta gäller särskilt följande beteckningar, akronymer och symboler:

- a) *Skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning, geografisk beteckning, SUB, SGB* och tillhörande symboler i enlighet med avdelning II.
- b) *Garanterad traditionell specialitet, GTS* och tillhörande symbol i enlighet med avdelning III.
- c) *Produkt från bergsområde* i enlighet med avdelning IV.

2. I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1290/2005 får Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), på kommissionens initiativ eller för dess räkning, genom central förvaltning finansiera administrativt stöd avseende utveckling, förberedande verksamhet, övervakning, administrativt och juridiskt stöd, rättshjälp, registreringsavgifter, förnyelseavgifter, avgifter för varumärkesövervakning, rättegångskostnader och andra relevanta åtgärder som krävs för att skydda de beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna mot varje form av missbruk, imitation eller anspel-

ning, och mot varje annat förfarande som kan vilsleda konsumenten, inom unionen och i tredjeland.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter med bestämmelser om ett enhetligt skydd av de beteckningar, akronymer och symboler som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 45

Grupperns roll

1. Utan att det påverkar de specifika bestämmelserna om producentorganisationer och branschorganisationer i förordning (EG) nr 1234/2007 ska en grupp ha rätt att

- a) bidra till att säkerställa att produkternas kvalitet, anseende och äkthet garanteras på marknaden genom att övervaka användningen av namnet i handeln, och om det är nödvändigt, informera de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 eller någon annan behörig myndighet inom ramen för artikel 13.3,
- b) vidta åtgärder för att säkerställa ett lämpligt rättsligt skydd för de skyddade ursprungsbeteckningarna eller skyddade geografiska beteckningarna och för immateriella rättigheter med direkt koppling till dem,
- c) utarbeta informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder som syftar till att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter,
- d) utarbeta åtgärder som syftar till att säkerställa att produkterna överensstämmer med specifikationerna,
- e) vidta åtgärder för att få ordningen att fungera bättre, bland annat genom att utveckla ekonomisk sakkunskap, genomföra ekonomiska analyser, sprida ekonomisk information om ordningen och genom rådgivning till producenterna,
- f) vidta åtgärder för att öka produkternas värde och vid behov ingripa för att förhindra eller motverka åtgärder som skadar eller riskerar att skada produkternas anseende.

2. Medlemsstaterna får med administrativa medel främja bildandet av grupper och deras verksamhet på sina territorier. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namnen på och adresserna till de grupper som avses i artikel 3.2. Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 46

Rätten att utnyttja ordningarna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla aktörer som följer reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna II och III har rätt att omfattas av den kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 37.

2. Aktörer som bereder och lagrar produkter som saluförs inom ramen för ordningarna för garanterade traditionella specialiteter, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller som saluför sådana produkter ska också omfattas av de kontroller som anges i kapitel I i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna ska se till att de aktörer som är beredda att följa reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna III och IV ges möjlighet till detta och inte förhindras att delta på grunder som är diskriminerande eller på annat sätt inte är objektiva.

Artikel 47

Avgifter

Utan att det påverkar förordning (EG) nr 882/2004, särskilt inte bestämmelserna i kapitel VI i avdelning II i den förordningen, får medlemsstaterna ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av kvalitetsordningarna, däribland kostnader för behandling av ansökningar, invändningar, ansökningar om ändringar och ansökningar om upphävande enligt denna förordning.

KAPITEL IV

Ansöknings- och registreringsförfaranden avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 48

Ansökningsförfarandenas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas avseende de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 49

Ansökan om registrering av namn

1. Ansökningar om registrering av ett namn inom ramen för de kvalitetsordningar som avses i artikel 48 får endast lämnas in av en grupp som arbetar med de produkter vilkas namn ska registreras. När det gäller namn med *skyddade ursprungsbeteckningar* eller *skyddade geografiska beteckningar* som avser ett geografiskt område som skär över nationella gränser eller när det gäller ett namn på en garanterad traditionell specialitet får flera grupper från olika medlemsstater eller tredjeländer lämna in en gemensam ansökan om registrering.

En enskild fysisk eller juridisk person får betraktas som en grupp om det framgår att båda följande kriterier är uppfyllda:

- a) Personen i fråga är den enda producent som är beredd att lämna in en ansökan.
- b) Med avseende på skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, har det berörda geografiska området särdrag som skiljer sig väsentligt från dem i angränsande områden eller så har produkten andra egenskaper än de produkter som framställs i angränsande områden.

2. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i en medlemsstat eller om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning III utarbetas av en grupp som är etablerad i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren i respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska som ett led i den granskning som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan i fråga offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

Medlemsstaten ska undersöka huruvida de invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning II kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 10.1 eller huruvida invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning III kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 21.1.

4. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att förordningens krav är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen. Medlemsstaten ska i sådana fall informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 3.

Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.

Medlemsstaten ska se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för dess positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

Vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska medlemsstaten också se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för kommissionens beslut enligt artikel 50.2 offentliggörs på tillfredsställande sätt.

5. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i ett tredjeland eller om en ansökan inom den ordning som anges i avdelning III lämnas in av en grupp som är etablerad i ett tredjeland ska ansökan ställas till kommissionen, antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

6. De handlingar som avses i denna artikel som skickas till kommissionen ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

7. För att förenkla ansökningsprocessen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, med bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett nationellt territorium och som kompletterar bestämmelserna om ansökningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden, utformning och framläggande av ansökningar, även för ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 50

Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för respektive ordning. Granskningen bör slutföras inom sex månader. Om denna tidsfrist överskrids ska kommissionen skriftligen informera sökanden om orsakerna till förseningen.

Kommissionen ska minst varje månad offentliggöra en förteckning över namn för vilka registreringsansökningar har inlämnats, med uppgift om vilken dag de lämnats in.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförs enligt punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska den offentliggöra följande information i *Europeiska unionens officiella tidning*:

- a) När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning II: det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.
- b) När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning III: specifikationen.

Artikel 51

Invändningsförfarande

1. Inom tre månader från dagen för offentliggörande av en ansökan i *Europeiska unionens officiella tidning* får myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse som är etablerad i ett tredjeland lämna in ett meddelande om invändning till kommissionen.

Fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse, som är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den från vilken en ansökan kommer får lämna in ett meddelande om invändningar till den medlemsstat där de är etablerade inom tidsfristen för att lämna in invändningar enligt första stycket.

Ett meddelande om invändning ska innehålla en förklaring om att ansökan kan innebära en överträdelse av villkoren i denna förordning. Ett meddelande om invändning som inte innehåller någon sådan förklaring är ogiltigt.

Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet om invändning till den myndighet eller det organ som lämnade in ansökan.

2. Om ett meddelande om invändning lämnas in till kommissionen och inom två månader följs av en motiverad invändning ska kommissionen kontrollera om den motiverade invändningen kan tas upp till prövning.

3. Inom två månader från mottagandet av en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska kommissionen uppmana den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan att inleda lämpliga samråd i ärendet under en skäligen tidsperiod på högst tre månader.

Den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan ska utan dröjsmål inleda sådana lämpliga samråd. De ska ge varandra den relevanta informationen för att bedöma om ansökan om registrering uppfyller villkoren i denna förordning. Om ingen överenskommelse nås ska denna information även överlämnas till kommissionen.

Kommissionen får när som helst under dessa tre månader på den sökandes begäran förlänga tidsfristen för samråden med högst tre månader.

4. Om det till följd av de lämpliga samråd som avses i punkt 3 i denna artikel görs väsentliga ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 50.2 ska kommissionen upprepa den granskning som avses i artikel 50.

5. Meddelandet om invändning, den motiverade invändningen och tillhörande handlingar som skickas till kommissionen i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

6. För att fastställa tydliga förfaranden och tidsfrister för invändningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, som kompletterar reglerna för invändningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 52

Beslut om registrering

1. Om kommissionen på grundval av den information kommissionen har tillgång till från den granskning som utförts enligt artikel 50.1 anser att villkoren för registrering inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter om att avslå ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. Om kommissionen inte mottar något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 51, ska den utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 anta genomförandeakter om registrering av namnet.

3. Om kommissionen mottar en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska den, efter de lämpliga samråd som avses i artikel 51.3, och med hänsyn tagen till resultatet av dessa, antingen

- a) om parterna har nått en överenskommelse, registrera namnet genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 57.2 och, om det är nödvändigt, ändra den information som har offentliggjorts enligt artikel 50.2, förutsatt att sådana ändringar inte är väsentliga, eller
- b) om en överenskommelse inte har nåtts, anta genomförandeakter med beslut om registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Registreringsakter och beslut om avslag ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 53

Ändring av en produktspecifikation

1. En grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte är mindre ändringar ska ansökan om ändring följa förfarandet i artiklarna 49–52.

Om de föreslagna ändringarna emellertid är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan. Om ändringar som innebär en ändring av de uppgifter som avses i artikel 50.2 godkänns ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För att en ändring ska anses vara mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning II får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) ändra det samband som avses i artikel 7.1 f i eller 7.1 f ii,
- c) inbegripa en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,
- d) beröra det definierade geografiska området, eller
- e) innebära ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

För att en ändring ska anses som mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning III får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) medföra avgörande ändringar av framställningsmetoden, eller
- c) inbegripa en ändring av produktens namn, eller av någon del av detta.

Granskningen av ansökan ska inriktas på den föreslagna ändringen.

3. För att förenkla handläggningen av ändringsansökningar, också i de fall ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet och då den gäller en tillfällig ändring av specifikationerna till följd av obligatoriska sanitära eller fytosanitära åtgärder som införts av offentliga myndigheter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar bestämmelserna om förfarandet för ändringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 54

Avregistrering

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse, anta genomförandeakter för att avregistrera en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet i följande fall:

- a) Efterlevnad av kraven i specifikationen är inte säkerställd.
- b) Det har under minst sju år inte saluförts några produkter under den aktuella garanterade traditionella specialiteten, den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen eller den aktuella skyddade geografiska beteckningen.

Kommissionen får på begäran av de producenter som framställer den produkt som saluförs med det registrerade namnet avregistrera namnet i fråga.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. För att säkerställa rättssäkerhet och för att alla parter ska ges möjlighet att försvara sina rättigheter och berättigade intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som kompletterar reglerna för avregistreringsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för avregistrering och om framläggandet av sådan begäran som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

AVDELNING VI

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Närproduktion och direktförsäljning

Artikel 55

Rapportering om närproduktion och direktförsäljning

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen till Europaparlamentet och till rådet överlämna en rapport om behovet av ett nytt märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning som ska hjälpa producenterna att marknadsföra sina produkter lokalt. Rapporten ska vara inriktad på jordbrukarnas förmåga att skapa mervärde i sin produktion genom den nya märkningen och bör även ta hänsyn till andra kriterier, såsom möjligheterna att minska koldioxidutsläpp och avfall genom kortare produktions- och distributionskedjor.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag om inrättande av ett märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning.

KAPITEL II

Förfarandebestämmelser

Artikel 56

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 3 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att använda. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 57

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL III

Upphävande och Slutbestämmelser

Artikel 58

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 ska upphöra att gälla.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 509/2006 ska dock fortsätta att tillämpas avseende ansökningar för produkter som inte omfattas av tillämpningsområdet för avdelning III i denna förordning och som har mottagits av kommissionen före den dag då denna förordning träder i kraft.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till denna förordning.

*Artikel 59***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 12.3 och 23.3 ska emellertid tillämpas från och med den 4 januari 2016 utan att det påverkar produkter som släppts ut på marknaden före detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

JORDBRUKSPRODUKTER OCH LIVSMEDEL SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

I. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

- Öl
- Choklad och härledda produkter
- Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
- Drycker framställda av växtextrakter
- Pastaprodukter
- Salt
- Naturliga gummi- och hartsvoror
- Senapspasta
- Hö
- Eteriska oljor
- Kork
- Karminsyra
- Blommor och prydnadsväxter
- Bomull
- Ull
- Korgvide
- Skäktat lin
- Läder
- Päls
- Fjädrar

II. Garanterade traditionella specialiteter

- Färdiglagade rätter
 - Öl
 - Choklad och härledda produkter
 - Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
 - Drycker framställda av växtextrakter
 - Pastaprodukter
 - Salt
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 58.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2.1 a	Artikel 3.5
Artikel 2.1 b	Artikel 3.3
Artikel 2.1 c	—
Artikel 2.1 d	Artikel 3.2
Artikel 2.2 första till tredje stycket	—
Artikel 2.2 fjärde stycket	—
Artikel 3	Artikel 22.1
Artikel 4.1 första stycket	Artikel 18.1
Artikel 4.2	Artikel 18.2
Artikel 4.3 första stycket	—
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 18.4
Artikel 5.1	Artikel 43
Artikel 5.2	Artikel 42.1
Artikel 6.1	Artikel 19.1
Artikel 6.1 a	Artikel 19.1 a
Artikel 6.1 b	Artikel 19.1 b
Artikel 6.1 c	Artikel 19.1 c
Artikel 6.1 d	—
Artikel 6.1 e	Artikel 19.1 d
Artikel 6.1 f	—
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 49.1
Artikel 7.3 a och b	Artikel 20.1 a och b
Artikel 7.3 c	—
Artikel 7.3 d	—
Artikel 7.4	Artikel 49.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 7.5	Artikel 49.3
Artikel 7.6 a, b och c	Artikel 49.4
Artikel 7.6 d	Artikel 20.2
Artikel 7.7	Artikel 49.5
Artikel 7.8	Artikel 49.6
Artikel 8.1	Artikel 50.1
Artikel 8.2 första stycket	Artikel 50.2 b
Artikel 8.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 51.1
Artikel 9.3	Artikel 21.1 och 21.2
Artikel 9.4	Artikel 52.2
Artikel 9.5	Artikel 52.3 och 52.4
Artikel 9.6	Artikel 51.5
Artikel 10	Artikel 54
Artikel 11	Artikel 53
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13.1	—
Artikel 13.2	—
Artikel 13.3	—
Artikel 14.1	Artikel 36.1
Artikel 14.2	Artikel 46.1
Artikel 14.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 15.1	Artikel 37.1
Artikel 15.2	Artikel 37.2
Artikel 15.3	Artikel 39.2
Artikel 15.4	Artikel 36.2
Artikel 16	—
Artikel 17.1 och 17.2	Artikel 24.1
Artikel 17.3	Artikel 24.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 18	Artikel 57
Artikel 19.1 a	—
Artikel 19.1 b	Artikel 49.7 andra stycket
Artikel 19.1 c	Artikel 49.7 första stycket
Artikel 19.1 d	Artikel 22.2
Artikel 19.1 e	Artikel 51.6
Artikel 19.1 f	Artikel 54.1
Artikel 19.1 g	Artikel 23.4
Artikel 19.1 h	—
Artikel 19.1 i	—
Artikel 19.2	Artikel 25.1
Artikel 19.3 a	—
Artikel 19.3 b	Artikel 25.2
Artikel 20	Artikel 47
Artikel 21	Artikel 58
Artikel 22	Artikel 59
Bilaga I	Bilaga I (Del II)

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 3.1 andra och tredje stycket	Artikel 41.1, 2 och 3
Artikel 3.2, 3.3 och 3.4	Artikel 6.2, 6.3 och 6.4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5.1	Artikel 3.2 och artikel 49.1

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 5.2	Artikel 49.1
Artikel 5.3	Artikel 8.1
Artikel 5.4	Artikel 49.2
Artikel 5.5	Artikel 49.3
Artikel 5.6	Artikel 9
Artikel 5.7	Artikel 8.2
Artikel 5.8	—
Artikel 5.9 första stycket	—
Artikel 5.9 andra stycket	Artikel 49.5
Artikel 5.10	Artikel 49.6
Artikel 5.11	—
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 50.1
Artikel 6.2 första stycket	Artikel 50.2 a
Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 7.1	Artikel 51.1 första stycket
Artikel 7.2	Artikel 51.1 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 10
Artikel 7.4	Artikel 52.2 och 52.4
Artikel 7.5	Artikel 51.3 och 52.3 och 52.4
Artikel 7.6	Artikel 11
Artikel 7.7	Artikel 51.5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 53
Artikel 10.1	Artikel 36.1
Artikel 10.2	Artikel 46.1
Artikel 10.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 11.1	Artikel 37.1
Artikel 11.2	Artikel 37.2

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 11.3	Artikel 39.2
Artikel 11.4	Artikel 36.2
Artikel 12	Artikel 54
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2	Artikel 13.2
Artikel 13.3	Artikel 15.1
Artikel 13.4	Artikel 15.2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 57
Artikel 16 a	Artikel 5.4 andra stycket
Artikel 16 b	—
Artikel 16 c	—
Artikel 16 d	Artikel 49.7
Artikel 16 e	—
Artikel 16 f	Artikel 51.6
Artikel 16 g	Artikel 12.7
Artikel 16 h	—
Artikel 16 i	Artikel 11.3
Artikel 16 j	—
Artikel 16 k	Artikel 54.2
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 47
Artikel 19	Artikel 58
Artikel 20	Artikel 59
Bilaga I och II	Bilaga I (Del I)